

GAST AAN HET WOORD 37 - ANNIE VAN 'T ZAND-BOERMAN: IK HOUD VAN DE RUST OP BEGRAAFPLAATSEN

Annie van 't Zand-Boerman (1954) is beroepsmatig werkzaam geweest in het bankwezen, het bouwbedrijf, het bejaardenwerk en het Waterschap.

Annie heeft veel bestuursfuncties vervuld, zowel beroepsmatig als vrijwillig, in de politiek, het onderwijs, het bejaardenwerk, de Ned. Ver. Bedrijfshulpverlening, de landelijke Kon. Ned. Ver. EHBO, het bankwezen en de funeraire cultuur.

Al is ze per 01.10.2017 gepensioneerd, ze zit nog in een aantal besturen en eindredacties.

Haar funeraire belangstelling komt tot uiting in haar Facebook pagina **Funeraire Berichten**, zie www.facebook.com/Funeraire.Berichten

Göttingen - Stadfriedhof

Ik vind het heerlijk om op, met name oude begraafplaatsen, te wandelen en te genieten van de rust en de natuur en vooral vaak ook van de prachtige monumenten die er te vinden zijn. Van heel grote tot heel kleine monumenten. Al van jongs af aan vond ik dat prettig en ik kan echt niet aangeven waardoor het gekomen is. Niemand in mijn familie of die van mijn man heeft deze 'afwijking', want zo wordt het door de meesten in mijn omgeving toch gezien. Wat moet je daar nu, de doden zeggen niets terug en velen vinden het eng. Als je dan vraagt waarom, krijg je geen duidelijk antwoord. Ik denk dan ook dat het voor hen een gevoel is dat ze niet onder woorden kunnen brengen. Je moet het doen om te ervaren dat er helemaal niets engs aan is.

Ik heb daarentegen helemaal niets met cremeren en zie er ook altijd tegenop om naar een crematieplechtigheid te gaan. Het is vaak allemaal zo kaal en kil en dan die tranentrekkende muziek die soms wordt gedraaid, die kan me ook al niet bekoren. Het gaan naar begrafenissen is overigens ook van mij geen hobby, dat zou ook wel heel vreemd zijn als het wel zo was. Natuurlijk is dat toch ook iets heel anders dan genieten van de rust en soms heel bijzondere gesprekken, met volslagen vreemden, tijdens een wandeling op één van de vele mooie begraafplaatsen die er in ons land zijn, maar vooral ook bij de burens in Duitsland en België. Opvallend daarbij is dat de burens de graven van hun nabestaanden veel beter onderhouden dan wij dat doen. Ook dat valt tijdens een wandeling op.

Zoals ik al meldde heeft vrijwel niemand in onze directe omgeving de behoefte om te wandelen op begraafplaatsen, echter mijn man en onze dochter en schoonzoon delen mijn passie en gaan graag mee, dat maakt het alleen maar waardevoller. Mijn man is lid geworden van toen Vereniging de Terebinth om ook aan georganiseerde excursies mee te kunnen doen. Tijdens een ledenvergadering die hij bezocht bleek er een bestuursprobleem en vroeg hij mij vanwege mijn bestuurlijke ervaring of ik wellicht iets voor de vereniging kon betekenen. Na hierover enige tijd te hebben nagedacht heb ik mijn diensten aangeboden aan het bestuur wat uiteindelijk leidde tot een secretariaats- en bureaufunctie.

Vervolgens, enthousiast als ik ben wanneer ik met iets begin, zorgde ik ervoor dat zaken op orde kwamen, regelde vergaderingen, schreef zo nu en dan voor het blad, maakte brochures en leerde heel veel mensen kennen met een funeraire interesse en verzorgde de werkzaamheden voor het bureau van de vereniging. Een geweldige tijd, totdat bleek dat ik kennelijk te hard liep volgens het bestuur en een totaal andere kijk had op besturen met open vizier dan andere bestuursleden, met name de voorzitter en een algemeen bestuurslid. Ook mijn kijk op het besturen van een vereniging was totaal anders. Voor mij zijn de statuten leidend en ligt de besluitvorming bij de leden. Verder was ik faliekant tegen het omzetten van de democratische verenigingsvorm naar een ondemocratische stichtingsvorm, waarin het bestuur de dienst uitmaakt en besluit wat er met o.a. de financiën gebeurt. Dit past niet bij een mens met een verenigingshart. Dit leidde tot een in mijn ogen onhoudbare situatie waardoor ik mijn functie al weer vrij snel neerlegde. Het gevolg was dat het bestuur me verbood om de bureauwerkzaamheden netjes af te ronden en de facebookpagina bij te houden. Hoewel ze nooit ergens tijd voor hadden gingen ze dat nu zelf doen.

Hannover - Friedhof Engesohde

Toen later werd voorgesteld om er toch een stichting van te maken, was voor mijn man en mij de tijd gekomen om ons lidmaatschap op te zeggen; de kinderen hadden dat door het secretariaatsgedoe al eerder gedaan. Gelukkig heb ik een aantal goede contacten met Terebinthers mogen behouden waardoor ons leven zeker is verrijkt.

En ja, mijn funeraire interesse bleef, maar waar moest ik dan met alle funeraire informatie heen. Dit heeft er toe geleid dat ik een eigen facebookpagina heb gemaakt met de naam **Funeraire Berichten**. En dat er bij veel mensen een funeraire belangstelling bestaat, blijkt wel door meer dan 600 'vind ik leuk's' in een korte tijd en tussen de 1.500 en 6.000 bezoeken per week, met een gemiddelde van 3.500.

Als u ook geïnteresseerd bent, neem gerust een kijkje op <https://www.facebook.com/Funeraire.Berichten>. Ook kunt u mij verzoeken om informatie te plaatsen via een persoonlijk bericht of een mailtje via funeraire.berichten@gmail.com.

Bloemendaal - Erebegraafplaats

IJsselmuiden - Oude Begraafplaats Kampen

